

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Avli Persii Flacci Satyrae Sex

Persius Flaccus, Aulus

Basileae, 1582

VD16 P 1629

A. Persii Flacci Satyra Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34803

miō: tot boni poetę subitō existent, quot sunt mali: ac modō non coruī poetarū, ac picę poetiarum vices suscipere audent. Neque verō credentur illi carmen tritum aut vulgare composuisse: sed sublime, & omnibus numeris absōlutum, adeoquē ab ipsīs nouē Musis, ad Pegasi fontem elaboratum.

A. PERSII FLACCI
SATYRA PRIMA.

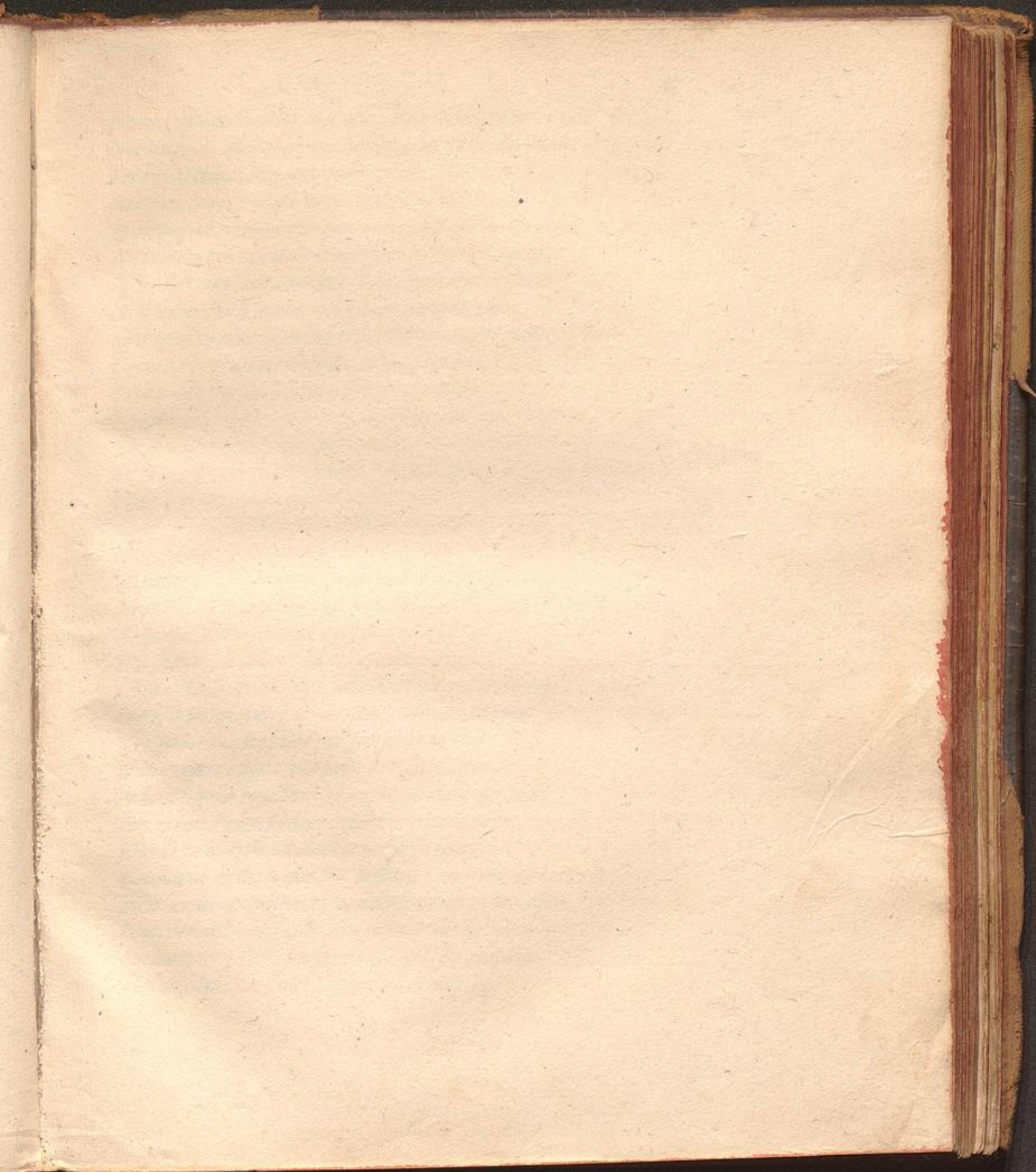
O Curas hominum, o quantum est in rebus inane?
 Quis leget hæc? min' tu istud ais? nemo hercule. nemo?
 Vel duo, vel nemo. turpe & miserabile. quare?
 Ne mihi Polydamas, & Troiadas Labeonem
 Pratulerint. nuge, non si quid turbida Roma
 Eleuet, accedas. examen uē improbum in illa
 Castiges trutina: nec te quasiueris extrā.
 Nam Roma quis non? ah si fas dicere: sed fas,
 Tunc, cum ad caniciē, & nostrum illud viuere triste.
 Aspexi, & nucibus facimus quæcunq; relictis,
 Cum sapimus patruos, tunc tunc ignoscite. nolo.
 Quid faciam? sed sum petulanti splene cachinno.
 Scribimus inclusi, numeros ille, hic pede liber
 Grāde aliquid, quod pulmo anima prælargus anhelet.
 Scilicet hæc populo pexusq; togaq; recenti,
 Et natalitia tandem cum sardoniche albus
 Sede leget celsa, liquido cum plasmate guttur
 Mobile colluerit, patranti fractus ocello?
 Hic neq; more probo videas, neq; voce serena
 Ingentes trepidare Titos, cum carmina lumbum
 Intran, & tremulo scalpuntur ubi intima versu.
 Tun' vetule auriculis alienis colligis escas?
 Auriculis, quibus & dicas cute perditus, ohe,
 Quid didicisse, nisi hoc fermentum, & qua semel intus
 Innata, est rupto iecore exierit caprificus?

En pallor, seniumq̄: ò mores, vsq̄, adeoné
 Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter?
 At pulchrum est, digito monstrari, & dici, hic est.
 Ten' cirrorum centum dictata fuisse
 Pro nihilo pendas? Ecce inter pocula querunt
 Romulide saturi, quid dia poemata narrent.
 Hic aliquis, cui circum humeros et hyacinthina lena est,
 Rancidulum quiddam balba de nare locutus
 Phyllidas, Hypsipylas, vatum & plorabile si quid
 Eliquat, & tenero supplantat verba palato.
 Assensere viri: nunc non cinis ille poeta
 Felix? nunc leuior cippus non imprimit ossa?
 Laudant conuiuæ. nunc non è manibus illis,
 Nunc non è tumulo, fortunataq̄, sauilla
 Nascentur viola? rides ait, & nimis vncis
 Naribus indulges, an erit, qui velle recuset
 Os populi meruisse, & cedro digna locutus
 Linquere: nec scombro metuentia carmina, nec thus?
 Quisquis es ò, modo quem ex aduerso dicere feci,
 Non ego, cum scribo, si fortè quid aptius exit,
 Quando hæc rara avis est, si quid tamen aptius exit.
 Laudari metuam. neq̄ enim mihi cornea fibra est,
 Sed recti finemq̄, extremumq̄, esse recusò
 Euge tuum, & belle: nam belle hoc excute totum.
 Quid non intus habet? non hic est Iliac Acci
 Ebria veratro, non si qua elegidia crudi
 Dictarunt proceres, non quicquid deniq̄, lectis
 Scribitur in citreis. calidum scis ponere fumen:
 Scis comitem horridulum trita donare lacerna.
 Et verum, inquis, amo, verum mihi dicito de me.
 Qui pote? vis dicam? nugaris, cum tibi calue
 Pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet.
 O Iane, à tergo quem nulla ciconia pinsit,

Nec

Nec manus auriculas imitata est mobilis albas,
 Nec lingua, quantum sitiatur canis appula, tantum.
 Vos o patritius sanguis, quos vivere fas est
 Occipiti caco, postica occurrere sanna.
 Quis populi sermo, est? quis enim, nisi carmina molli
 Nunc demum numero fluere, ut per leue seueros
 Effundat iunctura unguis? scit tendere versum
 Non secus, ac si oculo rubricam dirigat vno.
 Siue opus in mores, in luxum, & prandia regum
 Dicere, res grandes nostro dat musa poeta.
 Ecce modo heroas sensus afferre videmus
 Nugari solitos Graece, nec ponere lucum
 Artifices, nec rursus saturum laudare, ubi corbes,
 Et focus, & porci, & fumosa * palilia feno,
 Unde Rhemus, sulcog, terens dentalia Quinti,
 Cum trepida ante boues dictatorem induit vxor,
 Et tua aratra domum licitor tulit. euge poeta.
 Est nunc Brysei quem venosus liber Acci,
 Sunt quos Pacuuiusq;, & verrucosa moretur
 Antiopa, erumnis cor lucrificabile fulta.
 Hos pueris monitus patres infundere lippos
 Cum videas, querisne unde hac sartago loquendi
 Venerit in linguas? unde istud dedecus, in quo
 Trossulus exultat tibi per subsellia leuis?
 Nilne pudet capiti non posse pericula cano
 Pellere? quin tepidum hoc optes audire decenter.
 Fur es, ait Pedio, Pedius quid? crimina rasis
 Librat in antithetis, doctas posuisse figuras
 Laudatur. bellum hoc, hoc bellum? an Romule ceues?
 Men' moueat quippe, & cantet si naufragus, affem
 Protulerim? cantas, fracta te in trabe pictum
 Ex humero portes? verum nec nocte paratum
 Plorabit, qui me volet incuruasse querela.

* Palilia.

Sed numeris decor est, & iunctura abdita crudis.

Claudere sic versum didicit, Berecynthius Atys,

Et qui ceruleum dirimebat Nerea delphin.

Sic costam longo subduximus Appennino.

Arma virum nonne hoc spumosum, & cortice pingui,

*Pregrandi. Viramale vetus *vegrandi subere coctum?

di.

Quidnam igitur tenerum, & laxa ceruice legendum?

Torua Mimalloneis implerunt cornua bombis,

Et raptum vitulo caput ablatura superbo

Bassaris & lyncem Menas flexura corymbis

E-uion ingeminat, reparabilis adsonat echó.

Hec fierent, si testiculi vena vlla paterni

Viueret in nobis? summa delumbe salua

Hoc natat in labris, & in udo est Menas, & Atys.

Nec pluteum cadit, nec demorsos sapit ungues.

Sed quid opus teneras mordaci radere vero

Auriculas? vide sis, ne maiorum tibi fortè

Limina frigescant. sonat hic de nare canina

Littera. per me equidem sint omnia protinus alba,

Nil moror. Euge omnes, omnes bene mira eritis res.

Hoc iuuat, hic, inquis, veto quisquam faxit oletum.

Pinge tuos angues, pueri sacer est locus, extrà

MeYTE, discedo. secuit Lucilius urbem,

Te Lupe, te Muti, & genuinum fregit in illis.

Omne vaser vitium ridenti Flaccus amico

Tangit, & admissus circum praeordia, ludit,

Callidus excusso populum suspendere naso.

Men' mutire nefas, nec clam, nec cum scrobe? nusquam?

Hic tamen infodiam, vidi, vidi ipse, libelle,

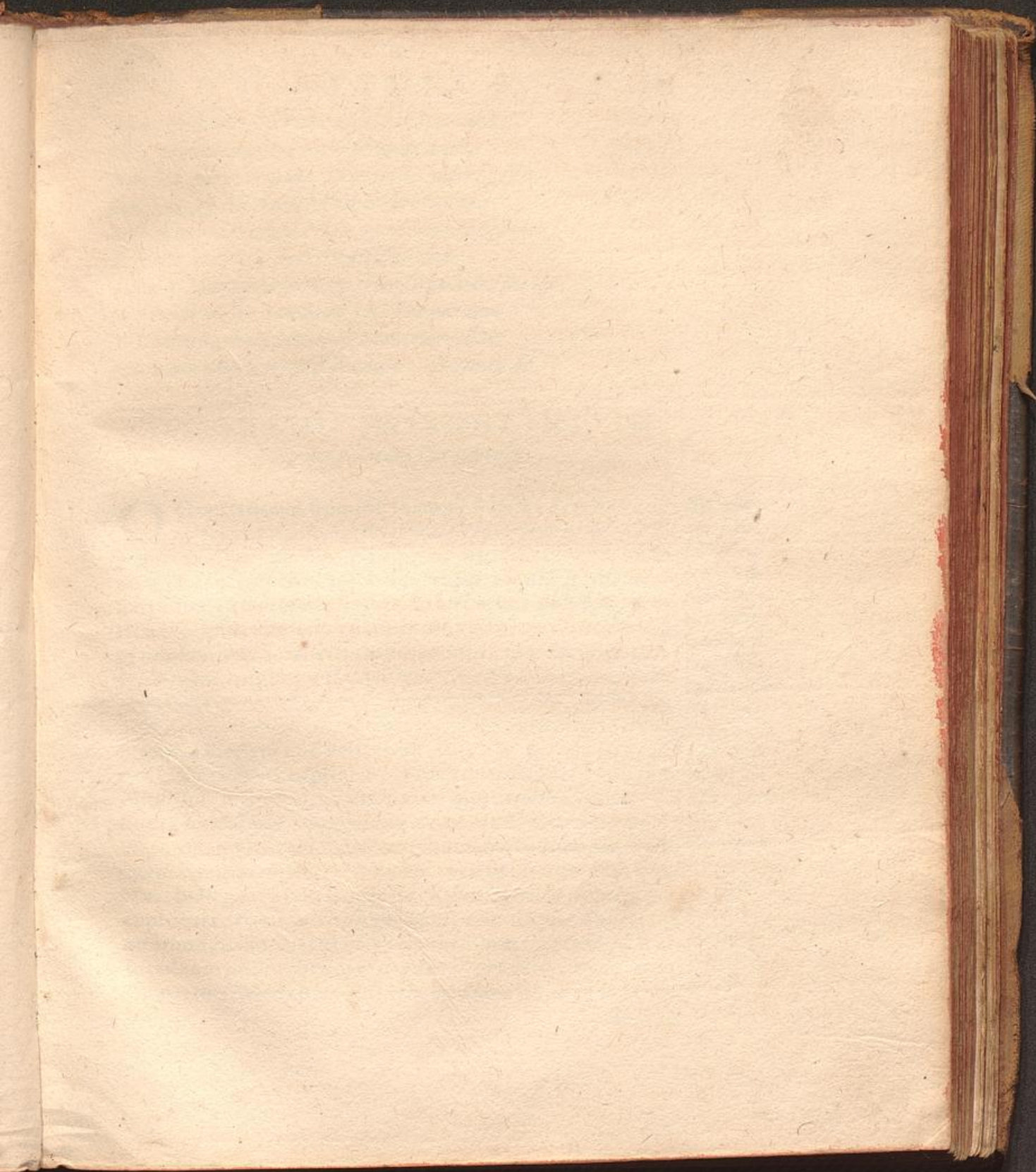
Auriculas asini quis non habet? hoc ego opertum,

Hoc ridere meum tam nil, nulla tibi vendo

Iliade, audaci quicung, afflate Cratino,

Iratum Eupolidem prae grandi cum sene palles,

Aspice

Aspice & hæc, si fortè aliquid decoctius audis.
 Inde vaporata lector mihi ferueat aure,
 Non hic, qui in crepidas Graiorum ludere gestit,
 Sordidus, & lusco qui poscit dicere lusce,
 Sese aliquem credens, Italo quod honore supinus
 Fregerit heminas Arreti adilis iniquas,
 Nec qui abaco numeros, & secto in puluere metas
 Scit risisse vaser, multum gaudere paratus
 Si Cynico barbam petulans Nonaria vellat.
 His mane edictum, post prandia Callirhoen do.

NICODEMI FRISCHLINI IN
 Satyræ primæ Paraphrasis.

O Cogitationes hominū inanes: ô curas de rebus mor- Exordium
 talium præposteris & vanis: ô spes vitæ humanæ de- à persona
 prauatas. Quænam hæc animorum peruersitas? quæ homi- lectorum,
 num ista intemperies: quod plerique omnes huius seculi præsertim
 scriptores, eò tantum in scribendo feruntur: vt sprete rei ve- nobilium:
 ritate, populi fauorem aucupentur: ac præter inanem vul- quos repres-
 gi applausum, suis scriptioibus nihil prorsus queritent? bendit, ob
 Quæ enim vulgi hæc tâta leuitas? quæ populi Romani tan- præpostera
 ta vanitas? vt in aliorum scriptis examinandis, præter ina- iudicia. Nã
 nem delectationem, & ridicula quædam verborum lenoci- pleriq; ma-
 nia nihil spectent: ac veritatem cuius in primis habenda iolem capie-
 erat ratio, prorsus negligant, atque, contemnant? Nam quo- bant volus-
 tusquisque è promiscua hominum multitudine existet: cui ptatè è lau-
 nostra hæc oratio, quæ haudquaquam ad inanem pompam dibus adu-
 atque ostentationem, sed ad vitæ humanæ communem utili- latorum:
 tatem comparata est: non dicam curæ sit, sed qui eam dun- quàm veris-
 taxat pellegat? Nam si quis hoc ipsum ignauo populo iam tate satyris
 exprobrat, continuo è grege nobilium aliquis obstrepat: ca. Igitur
 quorsum tu ista, aut cui nam commemoras? perinde ac si ni- hac negle-
 hil ad eum nostra pertineat oratio. Quis verò (inquit idem) ta tantū
 Satyris tuis delectetur? quis tam stupidus sit, vt ex ista mor- fabulas leo-
 dacitate